

Frederikshavns og Helsingørs Havn, troer jeg ikke, at Staten bør tage i Betænkning at anvende passende Beløb for at gjøre Havnen saa rummelig som muligt, saa at saamange Skibe kunne ligge i Havnen, som man under en Vintervinter kunde forudsætte kunne naae derind og derfra fortsætte deres Reise videre. Saavidt jeg har seet, er der i Forslaget Tale om en Udgift af 5000 Rb. for Statskassen; men mine Herrer! det kunde let stee, at Undladelsen af den Foranstaltning, hvorom der her er Tale, kunde have tilfølg, at der tabtes 500,000 Rb., idet et Skib, der befinder sig i Isten, af Mangel paa Plads ikke kan komme ind i Havnen og derfor gaar under, kan have en Værdi af 100 Gange saameget som den Udgift, der her er Tale om for Staten. Man siger, at Frederikshavns Havn er stor nok; den kan maastee siges at være stor nok for Byens Handel, men paa ingen Maade som Nødhavn, idet de sidste Vintervintre have viist, at Havnen ikke har været stor nok, idet flere Skibe ere blevne udelukkede derfra. Naar man fremdeles siger, at det er kun den ydre Havn, der maa betragtes som Nødhavn, idet den indre Havn skulde være for Byens Skibe, skulde jeg ikke have Noget imod denne Betragtning, naar kun den indre Havn blev tilstrækkelig uddybet, saaledes at dybtgaaende Skibe kunde gaae derind; nu er Forholdet derimod det, at de af Byens Skibe, der ere dybtgaaende, ikke kunne komme derind, men maae forblive i den ydre Havn og derved optage Pladsen for andre Skibe, der søge denne Plads som Nødhavn. Jeg synes ogsaa, at det vilde være en vor Nation uærdig Betragtning ikke at ville sørge for, at de 2 Nødhavne, vi have, blive saa rummelige, som det lader sig gjøre; en lille Havn er det Samme som ingen Havn, Nyttens deraf omtrent den samme. Hvad nu angaaer de begjærte Duc's d'Alber, som efter Udvalgets Forslag ikke skulle bevilges, da falde de jo ganske sammen med Spørgsmaalet om Havnens Udvidelse; thi naar man ikke vil uddybe og udvide Havnen, kan man forstaae, at man heller ikke vil gaae ind paa at opføre disse Duc's d'Alber. Jeg og De, som med mig holde paa, at Frederikshavns Havn maa udvides, maae naturligvis ønske, at disse Duc's d'Alber blive bevilgede, og at de blive af en saa stærk

Construction som muligt; det ene er knyttet til det andet, de to Ting staae i en nøie Forbindelse. Hvor gjerne jeg derfor end kunde ønske at følge det ærede Udvalg, seer jeg mig dog ikke istand til at gjøre det, hvad dette Forslag angaaer, som efter min Formening bør bevilges, idet jeg, som sagt, mener, at vi som en søfarende Nation have al Opfordring til at indrette den indre og ydre Havn ved Frederikshavn saaledes, at de øvrige søfarende Nationer med nogenlunde Sikkerhed kunne om Foraaret udsende deres Skibe til dette Farvand, idet de vide, at der er en Havn der at tye til. Underledes stiller Forholdet sig med Hensyn til den grønlandske Handel, der kan jeg meget godt følge Udvalget; efter min Formening vil det være meget tvivlsomt, om den Handelskyndige, som skal lønnes med 2,400 Rb., kunde arbejde saaledes, at Hensigten opnaaedes, medens det derimod turde være hensigtsmæssigt at bevilge 1,000 til den forlangte Assistance. Selv med den bedste Villie og udrustet med den største Dygtighed, turde det falde den Handelskyndige meget vanskeligt at omordne de gamle indviklede Forhold, der finde Steed ved den grønlandske Handel. Jeg skulde derfor være tilbøjelig til at antage, at de 1,000 Rb. vilde blive bedre anvendte, naar en Commission blev nedsat, der skulde undersøge alle herhenhørende Forhold, gjøre Forslag til en forbedret Administration og til Indskrænkning af Rhederiet, der synes at være dannet paa en uhensigtsmæssig Maade, idet Handelen jo, som bekendt, ikke asikurerer sine Skibe, hvoraf Følgen er bleven, at i enkelte Aar har den ved Skibes Forlis lidt bethdeligt Tab. Denne Commission maatte have fuldkommen frie Hænder, for at kunne komme med hensigtsmæssige og tidsvarende Forslag til Forbedringer, og saa maatte man senere hen være forberedt paa at bevilge de Beløb, som maatte være fornødne til Planens Gjennemførelse. Jeg troer, at vi paa den Maade kunne opnaae ikke ubetydelige Besparelser.

H. M. Peterfen: Den Hovedgrund, der har bevæget mig til at stille det Forslag, jeg har tilladt mig at fremkomme med, er den, at jeg kan ikke skjønne, at Landingsbroen ved Bedbæl